

Ngôi trường tôi yêu!

Từ khi bắt đầu học tập tại Nguyễn Khuyến, tôi đã từng nghĩ rằng sẽ rất khó để có thể hòa nhập tại nơi này, đặc biệt là đối với một đứa ghét môn toán như tôi. Chính vì luôn mang theo trong mình một nỗi sợ vô hình đó mà dường như chưa bao giờ tôi có thể học nó một cách dễ dàng .

Trước đây ở cấp 2, mỗi ngày khi bắt đầu tiết toán, đối với tôi nó như một cực hình bởi lẽ tôi đã mất đi rất nhiều mảng kiến thức nên khó có thể nào học tiếp. Và rồi khi bản thân quyết định chọn Nguyễn Khuyến làm nơi để viết lên trang sách mang tên “tuổi trẻ”, làm nơi có thể giúp tôi đến gần hơn với trường đại học mà mình thích, với những điều mà bản thân luôn khát khao đạt được. Thực sự lấy hết can đảm để bỏ qua nỗi sợ hãi tôi luôn nhắc nhở bản thân rằng “ Nếu cứ mãi chìm trong bóng tối, chìm trong nỗi sợ vô hình đó , thì biết khi nào bản thân mới có thể bước ra được khỏi vùng an toàn?”. Cứ như vậy, mang theo cái suy nghĩ tích cực đó với mong muốn bản thân có thể khắc phục được hết những lỗ hổng kiến thức mà mình đang gặp phải để ngày một tốt hơn.

Có lẽ lựa chọn Nguyễn Khuyến như một mái nhà thứ hai với tôi chưa bao giờ là sai. Dù chỉ là lựa học sinh mới bước vào trường khoảng hơn 4 tháng nhưng thật sự nơi đây đã để lại trong tôi rất nhiều ấn tượng đẹp cùng với vô vàn cung bậc cảm xúc khác nhau. Niềm vui thì đếm không

xuế, dầu vậ đôi khi cũng có len lỏi những nỗi buồn. Đó là khi tôi biết bản thân mình giống như “một hạt cát trên sa mạc rộng lớn” này, là khi tôi đã không còn hống hách với những gì mà mình đạt được, là khi tôi bắt đầu biết được như thế nào là con điểm kém,.. Và chính vì những nỗi buồn ấy mà không biết từ khi nào, ở Nguyễn Khuyến đã có vô vàn điều mà hằng ngày nó thôi thúc tôi luôn phải không ngừng cố gắng, luôn phải không ngừng học hỏi và tiến bộ mỗi ngày.

Tuy rằng chưa thực sự thay đổi quá nhiều nhưng ít nhất nơi đây đã thay đổi tôi của những ngày tháng qua, đối với tôi điều đó đã là một chiến thắng, là động lực để bản thân tiếp tục cố gắng hơn... Có thật nhiều cảm xúc khó tả không thể nói thành lời, có lẽ tuy trở thành một “chú chim” Nguyễn Khuyến chưa lâu nhưng chắc chắn rằng, đây sẽ là nơi cùng tôi đồng hành trên chặng đường đầy thử thách để đạt đến mục tiêu ở phía trước.

Lê Trần Quế Chi- Lớp 10E5

